

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Inferiores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

CAPITVLVM III.

Cùm nullus.

PARAPHRASIS.

Cùm sacrī canonībus prohibetur, ne quisquam Clericū ordinet absque licentia ordinarij Superioris sui, hoc nomine intelligi debet Episcopus eius diocesis, ex qua oriundus est ille, qui ad ordines promoueri cupit, vel in qua beneficium obtinet, vel in qua domicilium habet.

SUMMARIUM.

1. Episcopus originis, domiciliij vel beneficii iure communi Ordines conferre, & literas dimissorias dare potest.
2. Inferiores autem Praefati non nisi ex speciali indulto, vti & Officialis & Vicarius Generalis literas dimissorias dare possunt.
3. Nec Capitulum Sede vacante, exceptis quibusdam casibus.
4. Prelati regulares possunt dare subditis suis regularibus (non secularibus) literas dimissorias, sed ad Episcopum eius diocesis, in qua situm est Monasterium, cuius incola est Regularis ordinandus.
5. Plerique tamen Ordines exempti possunt dare suis subditis Regularibus dimissorias ad quemcunque Episcopum Catholicum, a quo etiam iuris ordinari possunt.

NO TANDY Vn. Triplex est Episcopus, qui ordines iure communi & ordinario conferre potest; & consequenter dimissorias literas dare: (Quod enim quis per se facere, id etiam alteri capaci committere potest, iuxta reg. 68. in 6.) Videl. Episcopus originis, Episcopus beneficii, Episcopus domiciliij, vti fuse explicauit lib. 5. Th. mor. tr. 9. c. 9. assert. 4.. Addit. Barbosa p. 2. allegat. 7.n.4. Si Episcopus ex priuilegio, vel præscripta confuetudine ordines qui-

busdam conferre possit, eum etiam litteras dimissorias dare posse. Quomodo in Trident. Concil. sess. 23. c. 9. de reformat. concessum est, vt Episcopus Clericum familiarem, seu domesticum, alioquin non subditum, si triennio cum ipso commoratus sit, ordinare possit; modò ei statim beneficium conferat. Vbi Cardinales declararunt, eadem ratione dimissorias litteras ipsi dari posse. Porro quod hoc c. de ordinum collatione dicitur, etiam de prima consura intelligi debet, cum & haec ordinatio quædam sit, vt supra dixi c. 1. hoc lib. & tit.

§. Inferiores.

INferiores Prælati, etiam Regulares, non possunt litteras dimissorias ad alienum Episcopum dare, nisi id eis à Sede Apostolica specialiter indultum sit, quod Clericos aut subditos suos, ad quem voluerint Episcopum, ordinandos mittere possint. Sed neque Officialis, seu Vicarius Generalis Episcopi litteras dimissorias dare potest. Id vero limitari debet I. Nisi Vicarius ab Episcopo speciale mandatum, vel licentiam dandi dimissorias accepit, vti Gl. notavit ver. extendat. II. Nisi Episcopus in partes remotas abscesserit, vti in hoc c. dicitur. §. Episcopo. Moment tamē Iac. Sbroza de Vicario Episc. lib. 2. q. 41. n. 12. Piaficius in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 10. non esse satis tutum, vt Vicarius absente Episcopo sine mandato speciali dimissorias concedat. Sed in hoc spectanda ex consueto dicensis, & quæ sit censenda voluntas Episcopi absensis. Vide in declarat. prætermis super Trident. sess. 23. c. 11. de reformat.

His adde ex Trident. sess. 23. c. 10. de reformat. Quod neque exempti Prælati concessum est litteras dimissorias subditis suis secularibus ad alterum Episcopum dare, cum eorum ordinatio spectare debeat ad Episcopum diocesis, intra cuius fines exemplus Prælatus habitat. Præterea, licet olim Sede Cathedrali vagante Capitulum ordinandi licentiam, aut litteras dimissorias concedere potuerit,

poterit, vix hic appareret in cit. §. Episcopo, tamen ea facultas, exceptis quibusdam casibus, ablata est in Trident. sess. 7. c. 10. de reform. & dixi lib. 1. tr. 4. c. 7. n. 16. Quare hodie ordinatio, Sede vacante, fieri non potest intra annum. Quod tamen intelligi debet de ordinatione subiectorum: interim non prohibetur Capitulum in diœcesi sua exteros ordinandi alicui Episcopo licentiam dare, vt idocet Henr. lib. 10. c. 22. Piaficius p. 1. c. 1. n. 10.

§. Religiosi.

Si Monasterium situm in una diœcesi prioratum habeat in alia diœcesi, etimq. non exemptum ab Episcopo loci, tum qui in prioratu illo cum Superiorum facultate degunt, ordinari possunt ab Episcopo eiusdem loci seu diœcesi, licet inde oriundi non sint.

Nunc vero habemus expressiorem de hac Constitutionem Clementis VIII, apud Quarantam sum. Bullarij, ver. ordo, Barbofam p. 2. alleg. 7. n. 18. & in declarat. Cardin. pratermissis, super sess. 23. Trident. c. 10. Quod Regulares Prælati literas dimissorias subditis suis iisdem regularibus (non autem secularibus sub pena suspensionis ab officio & beneficio, cit. sess. 23. c. 10.) dare possint, sed ad Episcopum diœcesanum, nempe eius diœcesis, in qua situm est Monasterium, in quo à Superiori positus est Regularis ordinandus; ea tamen limitatione, vt si Episcopus ille absens sit, vel ordinationes non habiturus, tum Regularis ad quemcumque alium Episcopum mitti possit, à quo examinandus erit quoad doctrinam: dummodò ne quid in fraudem fiat, seu non de industria differatur concessio dimissoriarum ad proprium diœcesanum (v. g. donec Sedes vacet, & nulla ibi ordinatio sit) vt ad alienum Episcopum literæ dirigi possint. Porro si ob causam absentiae, vel non habitare ordinantis, dimissoriarum ad alium dirigantur Episcopum, ea in literis exprimenda erit. Vide etiam Trident. ead. sess. 23. c. 12. de reform. Rodriq. tom. 1. q. 18. a. 6.

Quæres: Vtrum hæc intelligi etiam debent de Prælatis Regularibus exemptis ab Episcopo, quod Regulares suos mittere debent ad Episcopum eius diœcesis, in qua Monasterium eorum situm est. Videtur esse affirmandum, cum Clemens VIII. nihil distinguat inter exemptos, & non exemptos. Ceterique tamen Ordines exempti priuilegium à Sede Apostolica acceperunt, quod à quocunque Episcopo Catholico cum Prælatorum suorum licentia seu literis dimissorijs ordinari possint, vt videre licet apud Rodriq. tom. 1. q. 18. a. 5. Mirandam in man. Prælatorum tom. 1. q. 39. a. 3. Compendium Societ. Iesu, ver. ordo. Neque talibus priuilegijs repugnat Concil. Trident. cit. sess. 23. c. 10, cum tantum prohibeat regularibus Prælatis, etiam exemptis, ne secularibus subditis suis dimissorias ad alios Episcopos concedant. Ceterum si Prælaus exemptus regularis, vel secularis, quasi Episcopalem in loco iurisdictionem obtineat, quod propter immemorialem consuetudinem dimissorias subditis suis secularibus dare possit, ex responsione Rotæ Rom. tradit Piaficius p. 1. c. 1. n. 12.

CAPITVLVM Vlt.

Nullus.

PARAPHRASIS.

Hoc c. quatuor prohibentur: Primum. Ne quisquam Episcopus, aliusne infanti, id est, qui septem annos ætatis non impluit, primam tonsuram conferat: Præterquam si Religionem ingrediatur, videlicet à parentibus, vel tutoribus oblatus, ut olim moris erat. Quod annotauit hic Ancharenus.

Secundum. Ne prima tonsura conferatur homini illiterato, id est, qui literas latinas omnino nescit, ut idem Ancharenus annotauit. Vide Trident. sess. 23. c. 4. de reform.

Tertium. Ne quisquam tonsuram primam conferat homini diœcesis alienæ, absque